

4 Sluníčko / Ferienanlage „Sonne“ - Sluníčko

Magnetem tohoto malebného kouta Rotavy je turistická základna Sluníčko, dějiště oblíbených letních táborů pro školní děti. Pionýrská základna Sluníčko zahájila provoz letním táborem 1971. Dokončena a slavnostně otevřena byla 18. 6. 1972. Zásahu na jejím získání, úpravě, správě a vedení letních táborů měla především Anna Heroutová, vedoucí Pionýrské skupiny při ZŠ Rotava. Objekt Sluníčka patří Městu Rotava. V minulosti byl spravován základní školou a její PO, nyní je plně ve správě MÚ Rotava. Pronajímají si ho tradičně skupiny zájemců pro pořádání letních prázdninových táborů. Slouží i k víkendovým pobytům zájemců z Karlovarského kraje, Plzně, Prahy i ze zahraničí.

Sluníčko vzniklo adaptací bývalé hraběcí hájovny Amálka (Forsthaus Amalien, Amalienforsthaus, Amalien Försterhaus), která patřila do roku 1925 hraběti Nosticovi. Hájovna byla jedním ze čtveřice domů na východním konci Rotavy, které skládaly sídelní jednotku Horní Statek (Oberes Gut). Na okraji lesa stojí ještě jedno rekreační stavení, ale zbořeniny dalších domů zarůstá les.

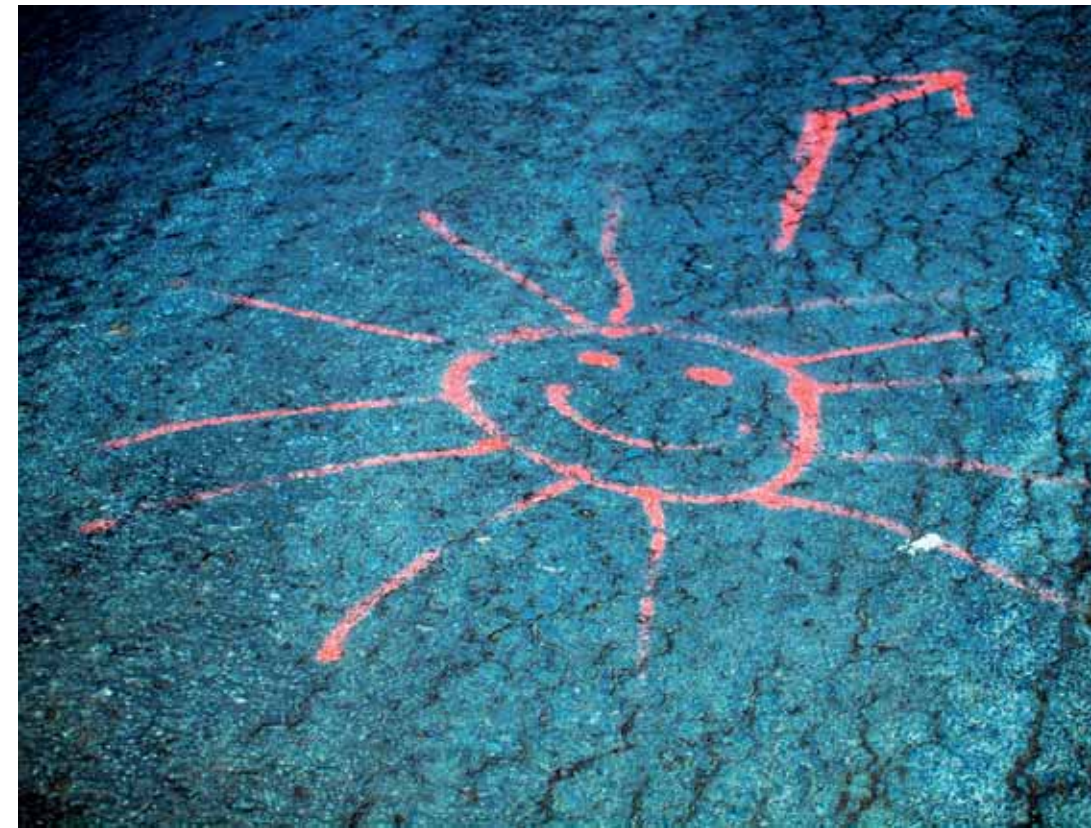

Bývalý Dolní Statek / ehem. Unteres Gut

Jižně od nás, při okraji Rotavy, se nacházel Dolní Statek (Unteres Gut), z něhož zůstal jeden dům. Nad ním se lesknou hladiny rybníků Horní a Dolní Švajgrák, dříve Heida Teiche. Hráz rybníků opravil a zvýšil v 70. letech Český rybářský svaz, místní skupina Rotava. Rybáři pečují o Dolní Švajgrák. Pozemkový fond ČR pronajímá soukromníkům horní rybník. Rybníky protéká potůček do bahnitého údolí, přezdívaného Bažinka (Seiglein), Borůvková bažina (Schwarzbeer-Gsäia) či Vlochyňová bažina (Dunkelbeer-Gsäia). Ohrazená rovina mezi rybníky a Rotavou je využívána pro pastvu, což ladí s historickým označením Pastýrská pláň (Hirtenebene).

Naše cesta se nyní vnoří do rozsáhlého lesa, který býval součástí Amáliina revíru. Asi 200 m jižně od Sluníčka se zvedá zalesněný kužel Špičáku (Spitzberg), vysoký 35 m, s výhledem na Rotavu. Na jeho jižním úpatí se tradičně zakládaly lesní školky smrkových sazenic. Na jihozápadním úbočí Špičáku se lidé zastavovali u Obrázku (Bildhau). To byla Boží muka na mohutném smrku, kde podle vyprávění předků pytláci přivázali a týrali lesního příručího.

Zdroje: Bartl 1961, 1963, 1964, Brandl 1928, A. Heroutová, J. Holan, IS Rothau 1842, S. Koutná, P. Rojík, Sommer 1847, J. Svoboda

Der Anziehungspunkt dieses malerischen Winkels ist die Ferienanlage „Sonne“ - Sluníčko, ein Platz beliebter Sommerlager für Schulkinder. Die touristische Nutzung hat mit dem Sommercamp 1971 begonnen, vollendet und feierlich eröffnet wurde die Anlage 1972. Einen großen Verdienst an ihrem Erwerb, der Einrichtung, der Verwaltung und Führung der Sommerlager hatte Anna Heroutová, die Pionierleiterin in der Grundschule

Rotava. Das Bauobjekt untersteht der Gemeinde Rotava, in den vergangenen Jahren wurde es von der Schule und ihrer Pioniergruppe verwaltet. „Sonne/Sluníčko“ wird regelmäßig für Sommerferienlager und Wochenendaufenthalte von Gruppen aus dem Karlsbader Bezirk, Pilsen, Prag und manchmal von Gruppen auch dem Ausland gemietet.

„Sonne/Sluníčko“ entstand durch den Ankauf und Renovierung des ehem. Forsthauses Amalien (Amalienforsthaus, Amalien Försterhaus), welches vor 1925 im Besitz des Grafen Nostitz in Heinrichsgrün (Jindřichovice) war. Das Forsthaus wurde zum Viertel „Oberes Gut“ in Rothau gezählt.

Am Waldrang hinter dem Südhorizont befand sich das „Untere Gut“, vom dem heute nur noch ein Haus übrig geblieben ist. Oberhalb von ihm sind zwei Švajgrák-Teiche, früher Heida Teiche. Um 1974 wurden sie vom Tschechischen Fischerverein, Ortsgruppe Rotava, renoviert und erweitert. Nach der Wende pflegt der Verein den unteren Teich, während der andere vom Tschechischen Grundstücksfonds an privaten Angler vermietet wird. Aus den Teichen fließt ein Bächlein ins schmale Tal, welches im Volksmund „Seiglein“, „Schwarzbeer-Gsäia“ oder „Dunkelbeer-Gsäia“ hieß. Die eingezäunte Hirtenebene zwischen den Teichen und Rotava ist eine Weide.

Unser Weg führt nun in den umfangreichen Wald östlich von Rothau (Rotava), der früher dem gräflichen Amalien Forstrevier gehörte. Etwa 200 m südlich von uns erhebt sich der bewaldete Kegel des 35 m hohen Spitzberges. Auf seinem südlichen Hang wurden traditionell Waldbaumschulen angelegt. Früher sind dort Leute beim „Bildhau“ stehen geblieben. Das war ein Marterl an einer kräftigen Fichte, wo nach mündlicher Überlieferung die Wilderen einen Forstadjunkt festgebunden und gefoltert haben.

